



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobce:

Ing. P. I. [redacted] nar. [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen **Mgr. Janem Kozákem**, advokátem
se sídlem AK Praha 2, Karlovo nám. 18

proti

žalované:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR
se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 4 105 930 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 506 320 Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba na zaplacení částky ve výši 3 599 610 Kč, **se zamítá.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 118 798,50 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Kozáka, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zprvu zaplacení částky ve výši 849 737,50 Kč jako náhrady majetkové škody a náhrady nemajetkové újmy ve výši 4 138 000 Kč s následujícím odůvodněním. Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro trestné činy přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, odst. 4 písm. a zák. č. 140/1961 Sb., trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 (dále jen „tr. zákon“) a porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona. Zmíněným trestným činem měl žalobce způsobit [REDAKCE] škodu v celkové výši nejméně 337 000 000 Kč. Trestní stíhání bylo zastaveno usnesením Vrchního státního zastupitelství ze dne 13. 7. 2015 s tím, že skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci. Proti tomuto usnesení bylo ze strany [REDAKCE] poškozené podána stížnost, která byla zamítnuta usnesením Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 14. 9. 2015. Žalovaná částka se pak skládala jednak z nákladů obhajoby v částce 566 462,50 Kč, které musel žalobce zaplatit svým třem právními zástupcům, přičemž obhájcem zaplatil ještě více, dále z ušlé mzdy za období, od [REDAKCE] do [REDAKCE] kdy se žalobce nacházel ve vazbě, v důsledku čehož utrpěl ztrátu na výdělku v částce [REDAKCE] Kč. Žalobce dále požadoval ztrátu na výdělku ve výši [REDAKCE] Kč a to za období od 23. 4. 2012 do 8. 5. 2012, kdy se jednalo celkem o 10 pracovních dní s tím, že před trestním stíháním byl v době od 27. 11. 2011 do 30. 11. 2011 ve [REDAKCE] nemocnici [REDAKCE] hospitalizován na oddělení [REDAKCE]. Zde podstoupil zdravotní výkon – [REDAKCE]. Po zákroku měl docházet na pravidelné lékařské kontroly, v důsledku jeho umístění do vyšetřovací vazby ve vazbě žalobci nebyla poskytnuta dostatečná odborná lékařská péče, i když na svůj zdravotní stav opakovaně upozorňoval. V průběhu výkonu vazby došlo u žalobce k podstatnému zhoršení [REDAKCE], což vedlo k nutnosti podstoupení opakovaného zdravotního výkonu – [REDAKCE] právě v době od 23. 4. 2012 do 8. 5. 2012, za něž požaduje ztrátu na výdělku. Žalobce dále požadoval odškodnění nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí – z nezákonného trestního stíhání, kdy jednak má za to, že mu není znám případ, který by byl srovnatelný s průběhem vyšetřování trestní kauzy žalobce, kdy žalobce byl ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí od dvou do osmi let, a měl způsobit škodu v celkové výši nejméně 337 000 000 Kč, tedy ve zcela mimořádné výši, kterou s ohledem a žalobcovy majetkové poměry lze označit za zcela enormní a likvidační pro celý budoucí život jak žalobce samotného, tak jeho rodiny. Zároveň byl žalobce stíhán pro trestný čin korupce, což tedy v době trestního stíhání žalobce, konkrétně v roce 2014 dle výzkumu veřejného mínění považovalo 66% občanů za trestný čin, který je závažnější než ostatní kriminalita vč. kriminality násilné. V předmětném trestním řízení docházelo opakovaně ze strany orgánů činných v trestním řízení k závažnému porušování trestního řádu, na což bylo ze strany žalobcovy obhajoby opakovaně poukazováno, při čemž veškeré jeho návrhy a stížnosti byly bez relevantního odůvodnění zamítány jako nedůvodné, příp. byly zcela ignorovány. Argumentace obhajoby byla zohledněna až usnesením Vrchního státního zastupitelství, kterým bylo trestní stíhání zastaveno. K zastavení trestního stíhání došlo po třech a půl letech ode dne jeho zahájení, přičemž do doby zastavení nebyl žádný z argumentů obhajoby nijak zohledněn. Dle žalobce na nesprávnost zmíněných úvah policejního orgánu, které byly dány již při zahájení trestního stíhání, bylo v předmětném trestním řízení opakovaně upozorňováno jak ze strany obhajoby žalobce, tak ze strany obhájců ostatních spoluobviněných, chybnost teze policejního orgánu o vzniku škody a trestnosti jednání žalobce byla potvrzena stanoviskem Ústavu státu a práva Akademie věd České republiky ze dne 26. 10. 2012, kdy však veškeré důkazy byly ze strany orgánů činných v trestním řízení dlouhodobě procesně zcela ignorovány, naopak orgány činné v trestním řízení se snažily najít na některé z obviněných tak říkajíc „něco jiného“, aby zamaskovaly své pochybení, kdy tato snaha vyústila k zahájení žalobcova trestního stíhání v jiné věci, která byla vedena

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

Policíí ČR, ÚOKFK, SKPV, Odbor korupce a ochrany zájmů EU, 2. oddělení pod druhou sp. zn. [REDACTED] v této věci bylo žalobcovy trestní stíhání rovněž zastaveno. Dle žalobce tak trestní stíhání po dobu téměř čtyř let bylo vedeno na chybné právní úvaze v rozporu se zákony i Ústavou. V době trestního stíhání tak žalobce ztratil víru v elementární fungování orgánů činných v trestním řízení, žalobce pak zdůraznil fakt, že z jednání které mu bylo kladeno za vinu, prokazatelně směřovalo ke zcela opačnému cíli, a to získat pro [REDACTED] výrazně vyšší prospěch. Jako příklad míry porušování trestního řádu ze strany orgánů činných v trestním řízení zmínil žalobce okolnost kolem utajených svědků „I. S. [REDACTED] a M. S. [REDACTED]“, kteří byli klíčové postavy pro zahájení trestního stíhání. Utajený svědek vedený pod jménem I. S. [REDACTED] byl vázán povinností mlčenlivosti, a to i jako utajený svědek, což však orgány činné v trestním řízení nerespektovaly. Dále zde byly rozdílné výpovědi utajené svědkyně M. S. [REDACTED] která podávala výpověď jednak jako utajená svědkyně, jednak později, kdy nebyla utajená svědkyně, kdy její výpovědi byly odlišné, kdy uvedla, že výpověď pod skrytou identitou, která byla podkladem k zahájení trestního stíhání žalobce, byla ovlivněna omezením osobní svobody, vydíráním a nátlakem, který na ní byl veden příslušníky orgánů činných v trestním řízení. Dle žalobce délka trestního řízení byla dlouhá, trestní stíhání ovlivnilo osobní, pracovní a společenský život žalobce. Došlo k narušení vztahů s rodinnými příslušníky a jeho vnímání okolím, což se projevilo v zásahu do jeho osobnostních práv. Zásadně došlo k narušení soukromí žalobce, jeho cti a dobré pověsti napříč společnostmi. U žalobce se objevovaly obavy z hrozícího trestu, včetně finančních dopadů na jeho rodinu a s tím spojená nejistota ohledně budoucnosti. Trestní stíhání žalobce bylo rozsáhle medializováno, na toto téma bylo zveřejněno v České republice 460 článků v celorepublikově vydávaných zpravodajských periodikách, natočeno několik zpravodajských reportáží na všech hlavních televizních stanicích, včetně veřejnosprávních. Žalobce byl zadržen za přítomnosti své manželky ozbrojeným komandem při obědě v restauraci v centru Prahy. Tím došlo k nenávratnému poškození jeho dobré pověsti, trestní stíhání mělo zásadní vliv na jeho profesní a kariérní růst, poškození jeho pověsti se pak projevilo ve ztrátě jeho možnosti ucházet se u svého zaměstnavatel společnosti [REDACTED] o místo jednatele. Po opakovaném naléhání Národního bezpečnostního úřadu na jeho zaměstnavatele došlo k odvolání jeho osoby z funkce [REDACTED] společnosti [REDACTED] a to bez ohledu na to, že došlo k pravomocnému zastavení trestního stíhání. Vzetí žalobce do vazby pak došlo pouhý den před Štědrým dnem, samotné rozhodnutí o vzetí do vazby, resp. jeho načasování pak žalobce považuje za zcela účelový nátlak na jeho osobu. Trestní stíhání mělo vliv i na finanční situaci žalobce, kdy došlo k provedení domovní prohlídky, při této domovní prohlídce byly žalobci a jeho rodinným příslušníkům odňaty některé soukromé věci, kdy se jednalo zejména o osobní počítače a datové nosiče, vč. počítače jeho dcery J. [REDACTED] která tam měla rozpracovanou diplomovou práci. Tyto věci byly vráceny až po dvou letech i přes opakované snahy žalobcovy obhajoby domoci se jejich dřívějšího vrácení. V průběhu domovní prohlídky byla žalobci rovněž odňata finanční hotovost ve výši [REDACTED] Kč, [REDACTED] EUR a [REDACTED] USD, tato finanční hotovost byla vrácena téměř po třech letech od zahájení trestního stíhání. Došlo tak ke snížení úrovně žalobcova života, kdy před zahájením trestního stíhání každoročně minimálně dva týdny trávili na letní zahraniční dovolené a dva týdny na zimní zahraniční dovolené, byli zvyklí jezdit na prodloužené víkendy do evropských metropolí a pravidelně navštěvovat kulturní a společenské akce. Po zahájení trestního stíhání žalobce nebyl schopen tyto aktivity do konce roku 2014 financovat. Trestní stíhání, pobyt ve vyšetřovací vazbě, permanentní medializace se projevily na žalobcově psychice, na vztazích v jeho rodině, žalobce se uzavřel do sebe, byl nejistý a unavený, ztratil veškerou energii potřebnou k řešení pracovních úkolů. Došlo k omezení styku s jeho přáteli, obě dcery čelily značným pochybnostem o slušnosti a bezúhonnosti

svého otce ze strany manžela a partnera, což vedlo k narušení vztahů i v tomto směru. Žalobce dále požadoval odškodnění nemajetkové újmy za výkon vazby a to v částce 138 000 Kč, tedy požadoval adekvátní denní odškodnění v částce 1 500 Kč za dobu od [REDACTED] do [REDACTED] tedy po dobu 92 dnů, kdy byl omezen na osobní svobodě.

2. Žalovaná ve svém vyjádření učinila nespornou, že u ní žalobce dne 11. 1. 2016 uplatnil z důvodů v žalobě popsaných nárok na náhradu škody, ze strany žalované pak bylo nároku částečně vyhověno, když poskytla žalobci na základě stanoviska ze dne 17. 2. 2017 přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou vazbou ve výši 110 400 Kč, dále nahradila žalobci ušlý výdělek ve výši [REDACTED] Kč. Později žalobci dále plnila částku na nákladech obhajoby ve výši 348 972 Kč za obhajobu provedenou pro žalobce obhájci JUDr. Kozákovou a Mgr. Kozákem, dále bylo poskytnuto obhajné za zastupování advokátní kanceláří Felix v částce 171 600 Kč. V tomto směru pak následně žalobce vzal žalobu částečně zpět co do částky 520 572 Kč a řízení bylo co do této částky zastaveno. Později po vyjasnění procesních stanovisek ve vztahu, jaké částky byly zaplacený žalovanou, co bylo požadováno ze strany žalobce, pak řízení z důvodu zpětvzetí žaloby ze strany žalobce bylo zastaveno ve věcech škody za zaplacené obhajné co do částky 3 120 Kč a 2 210,50 Kč. Ve vztahu k ušlému výdělků v souvislosti s pracovní neschopností pak ze strany žalované nebylo plněno, když nelze na jisto postavit, že v souvislosti s předmětným trestním řízením vznikla nárokováná škoda. Ve vztahu k odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání žalobci neposkytla plnění, když tvrzený zásah do rodinné a pracovní sféry nebyl ze strany žalobce nikterak prokázán, medializace je pak prostným výsledkem zásady veřejnosti trestního řízení, které nelze přičítat státu k tíži, jestliže princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky. Žalovaná vyslovila omluvu a poskytnuté zadostiučinění pak považuje za dostatečné. Žalovaná nesporeovala, že žalobce byl omezen na osobní svobodě po dobu 92 dnů v období od [REDACTED] do [REDACTED] za tuto dobu poskytla žalobci odškodnění s denní sazbou ve výši 1 200 Kč, tedy v částce 110 400 Kč. Tuto denní sazbu považuje za dostatečnou. Žalovaná v průběhu tohoto řízení žalobce částečně odškodnila dále na majetkové škodě za náklady vynaložené na obhajobu s tím, že poté předmětem řízení ve vztahu k obhajnému ze strany žalované bylo výslovně sporováno 13 úkonů právní pomoci, která měla být provedena ze strany AK Felix spolu s 13 paušálními náhradami spolu s 20% DPH, kdy konkrétně sporeovala úkony účtované za den 16. 1. 2012 jako poradu se žalobcem, 18. 1. 2012 jako poradu se žalobcem, za nahlížení do spisu dne 18. 1. 2012, ve vztahu úkonu ohledání věci z domovní prohlídky dne 23. 1. 2012 je pak spor ohledně tří úkonů a třech paušálních náhrad, kdy jeden úkon byl uznán, dále je sporována účast u výsledku svědka P [REDACTED] dne 10. 2. 2012 v rozsahu jednoho úkonu, kdy byl přiznán pouze jeden úkon této právní služby, dále byla sporována porada s klientem dne 27. 2. 2012, 27. 3. 2012, porada s klientem dne 10. 4. 2012, porada s klientem dne 29. 5. 2012, porada s klientem dne 30. 5. 2012, porada s klientem dne 11. 6. 2012. Tedy jedná se o částku 40 560 Kč, která je mezi účastníky sporná, co se týče nákladů obhajoby. Ze strany žalované byla sporováno jednak provedení těchto porad, a dále účelnost těchto porad.
3. Po částečných zpětvzetích žaloby tak zůstala mezi účastníky sporná částka na nákladech obhajoby v částce 40 560 Kč provedených společností Felix a spol., advokátní kancelář, s.r.o., odškodnění nemajetkové újmy za dobu vazby v částce 27 600 Kč (kdy žalobce za 92 dnů požadoval za den vazby 1500 Kč, žalovaná přiznala za den částku 1200, jedná se o denní rozdíl ve výši 300 Kč za 92 dnů vazby), ztrátě na výdělků po dobu pracovní neschopnosti žalobce z důvodu opakované operace [REDACTED] v částce [REDACTED] Kč, odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 4 000 000 Kč.
4. Mezi účastníky nebylo sporu, že proti Ing. P [REDACTED] I [REDACTED] bylo na základě usnesení Policejního komisaře Policie ČR ÚOKSK, SKPV, odbor korupce a ochrany zájmů EU č. j. Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

ze dne 22. 12. 2011 zahájeno ve smyslu ust. § 160 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb, trestního řádu, trestní stíhání pro trestné činy přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, 4 písm. a) zák. č. 140/1961 Sb, trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 a porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona. Zmíněným trestným činem měl žalobce způsobit škodu v celkové výši nejméně 337.000.000 Kč. Dne 13. 7. 2015 bylo vydáno vrchním státním zastupitelstvím usnesení, kterým bylo zastaveno předmětné trestní stíhání z důvodu, že skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci. Řízení pravomocně skončilo ke dni 14. 9. 2015. Dále nebylo sporu, že žalobce uplatnil nárok u žalované dne 11. 1. 2016, kdy ze strany žalované došlo k zaplacení ušlého výdělku v částce Kč za dobu od do žalobce vykonal vazbu v délce 92 dnů, za kterou bylo ze strany žalované žalobci zaplacené odškodnění ve výši 110.400 Kč, kdy za každý den nezákonné vazby byla přiznána částka 1.200 Kč.

5. Z usnesení policejního orgánu Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 22. 12. 2011 sp. zn. ČTS: má soud za prokázané, že proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání jako obviněného z trestného činu přijímání úplatku dle ust. § 160 odst. 1, odst. 4 písm. a tr. zákona účinného do 31. 12. 2009 a pokračujícího trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku dle ust. § 255 odst. 1, odst. 3 tr. zákona. Tímto usnesením bylo rovněž zahájeno trestní stíhání dalších tří osob. Žalobci bylo kladeno za vinu jednání, kterého se měl dopustit v úmyslu obohatit sebe a jiného tím, že

Z usnesení Vrchního státního zastupitelství ze dne 13. 7. 2014 č. j. má soud za prokázané, že dle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu trestní stíhání žalobce bylo zastaveno s tím, že skutek není trestným činem a není důvodem k postoupení věci. V rámci odůvodněné tohoto usnesení Vrchní státní zastupitelství mimo jiné uvedlo, že v průběhu přípravného řízení byly provedeny výslechy obviněných, výslechy dvou utajených svědků, výslechy dalších 107 svědků, bylo zajištěno množství listinných důkazů, opatřeno celkem 33 znaleckých posudků, provedení finančního šetření ve vztahu k 35 fyzickým osobám a 48 právnickým osobám a vyžádáno 6 právních pomocí ze zahraničí. Rovněž bylo uvedeno, že státní zástupkyně při svém rozhodnutí přihlédla k námitkám obviněných učiněných v průběhu vyšetřování prostřednictvím obhájců v tom směru, že výslech utajeného svědka S byl nezákonný a nebylo možno k němu přihlíženo. Státní zástupkyně pak rovněž konstatovala nestandardní postupy vyšetřovatelů při výslechu svědkyně M S. Z důvodu pochybností o nestranném vyšetřování věci na základě skutečností předložených obhajobou vzniklo důvodné podezření z možného spáchání trestních činů ze strany příslušníků policejního orgánu, bylo na základě usnesení státní zástupkyně příkázáno, aby později úkony ve věci prováděla jiná osoba, toto bylo učiněno na základě usnesení státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství ze dne 2. 5. 2013. Trestní stíhání pak bylo zastaveno z toho důvodu, že v řízení nebylo prokázáno, že by se žalobce měl dopustit jednání, které mu bylo usnesením kladeno za vinu. Dále v řízení bylo prokázáno, že žalobce prostřednictvím svým obhájcům dával podnět k výkonu interního dohledu a prověřování dosavadního postupu Vrchního státního zastupitelství a to opakovaně po celou dobu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

trestního stíhání žalobce, ze strany Vrchního státního zastupitelství na tyto podněty a žádosti bylo reagováno, ale pro neopodstatněnost k nim nebylo přihlíženo.

6. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 21. 12. 2011 má soud za prokázané, že tohoto dne byla v bytě žalobce provedena domovní prohlídka, při domovní prohlídce byly vydány, nalezeny a odňaty věci počítače, notebook, rovněž finanční hotovost, kdy byly uvedeny konkrétní bankovky.
7. K otázce vzniku a rozsahu nemajetkové újmy za trestní stíhání a vazbu ve věci byla slyšena dcera žalobce J. B. z jejíhož výslechu má soud za prokázané, že svědkyně byla přítomna domovní prohlídce, kdy žalobce vypadal velmi vystresovaně, při domovní prohlídce byla zabavena veškerá hotovost, kdy rodiče nevěřili bankám, takže měli hotovost doma. Byly zabrány veškeré počítače a CD disk, rovněž i počítač svědkyně. Počítač svědkyně byl vrácen až po třech letech, zabavena byla hotovost, kdy se jednalo o 90% všech peněz rodiny žalobce. Svědkyně nebyla schopna se vyjádřit, kolik peněz zůstalo na účtech žalobce a jeho rodiny. Otec byl vzat do cely předběžného zařízení. Žalobce na jaře roku 2011 prodával, bral léky. Dle svědkyně pro žalobce byla situace nejhorší v cele předběžného zadržení, rovněž vazba pro něj byla stresující. Ve vazbě se žalobcem byla složitější komunikace s ohledem na to, že se jednalo o dobu Vánoc, kdy první návštěva byla povolena až za tři týdny. První návštěva ve vazbě byla zkrácena z důvodu pozdního příchodu dozoru, který byl nutný při setkání ve vazbě. Dle svědkyně byl žalobce ve vazbě pod velkým stresem, kdy mu chyběla práce, kamarádi a rodina. Žalobce dle svědkyně nedostával ve vazbě žádné léky, což bylo urgováno, kdy tato věc byla řešena s právníkem žalobce. Svědkyně nebyla schopna uvést jména léků, které žalobce bral, jednalo se o léky na tlak, neví, zda šlo ještě o léky v souvislosti s , kdy byly brány nějaké léky na ředění krve. Před vzetím do vazby byl žalobce veselý, šťastný, usměvavý, nikdy nikoho neodmítl, v rámci vazby zhubl přes 30 kg, byl psychicky zdeptaný, smutný, jiný než býval, všechno viděl negativně. Z vazby byl žalobce propuštěn , nevěřil, že ho z vazby pustí do poslední chvíle. Po návratu z vazby byla lepší situace v tom směru, že mohlo dojít k vzájemné podpoře, žalobce vzali hned zpět do práce, což žalobci velmi pomohlo. Někteří lidé mu pak říkali, že jeho trestní stíhání neskončilo z důvodu, že by byl nevinný, ale že se nepodařilo něco prokázat. Dle svědkyně média žalobce nikdy neočistila. Nedošlo k odvrácení blízkých přátel od žalobce, kdy žalobce pak měl velmi úzký okruh přátel, neodvrátili se i z toho důvodu, že se jedná o přátele ze stejného oboru, z jakého pochází žalobce, rovněž manželka žalobce i svědkyně, kdy jsou všichni . V rámci rodiny se od žalobce odvrátila jedna příbuzná. Trestná stíhání a vazba žalobce měla dopad i na vánoce, který byly vždy slavěny společně, další vánoce po propuštění z vazby pak byly vždy spojeny se skutečností, že v minulosti o vánocích byl žalobce ve vazbě. Před trestním stíháním se žalobcem v zimě trávili každý rok na horách a 14 dní v létě pak na společné dovolené. Později už na dovolené v době trestního stíhání se nejezdilo, když na to nebyly finance. Na dovolenou se opět začalo jezdit po ukončení trestního stíhání. V době trestního stíhání pak žalobce po propuštění z vazby pracoval, tento plat žalobce však nepokryval ani náklady právního zastoupení, žalobce se bál jak celá situace bude rodinou zvládnuta po finanční stránce, kdy manželka žalobce byla v domácnosti. Svědkyně zaznamenala medializaci případu, kdy četla tisíce článků a rovněž ji zaregistrovala v televizi. Dle svědkyně byl i rezervovaný vztah rodiny manžela ke svědkyni a její rodině, rodina manžela nepřála svatbě svědkyně, k čemuž přispělo trestní stíhání žalobce. Dle svědkyně tato na 99% byla přítomna tomu, kdy Ing. Č. říkal otci, že mu je slíbena pozice ve firmě , kterou však nemohl vykonávat, sama svědkyně je zaměstnána ve firmě na plný pracovní poměr od roku . Ing. Č. byl jednatelem ve firmě v době trestního stíhání žalobce. Žalobce byl do firmy přijat v roce 2011 na pozici , později

se měl stát jednatelem firmy [REDACTED] po Ing. Č [REDACTED]. Dle svědkyně žalobce ve vazbě nemohl brát léky asi po dobu tří týdnů. Po návratu z vazby byl žalobce přijat opět na pozici [REDACTED] firmy [REDACTED]. Ve vztahu k zdravotnímu stavu žalobce svědkyně uvedla, že po návratu z vazby musel žalobce znovu projít léčbou [REDACTED] měl nějaké problémy se zubem, špatně spal, bral antidepresiva. Žalobce prožíval průběh trestního stíhání tak, že se to stříдалo, celkově situace pro něho byla hrozná, bál se, že se nedomůže spravedlivého postupu, pocit se zlepšil se skončením trestního stíhání, ale nebyla tam žádná omluva, odškodnění. Žalobce z trestního řízení nespal, celá rodina z toho byla ve stresu s tím, že byl strach, že žalobce skončí ve vězení. Svědkyně už nebyla schopna uvést, jaký trest přesně žalobci hrozil.

8. Výslechem svědka Ing. P [REDACTED] Č [REDACTED] má soud za prokázané, že tento se s žalobcem znal, již v době kdy žalobce působil jako [REDACTED], v době kdy, ukončil svoji funkci [REDACTED], svědek o něj měl zájem, aby nastoupil do firmy [REDACTED] že by se mohl stát jednatelem této firmy. Žalobce si pak vybral jinou firmu, v roce 2011 mu pak byla opět práce ve firmě nabídnuta a žalobce nastoupil od [REDACTED] ve firmě [REDACTED] jako [REDACTED] s tím, že mohl aspirovat na funkci jednatele, k čemuž mělo dojít v roce 2014 v době, kdy svědek měl jít do starobního důchodu. O trestním stíhání žalobce se svědek dozvěděl v prosinci 2011 od manželky žalobce, svědkovi to připadalo jako nesmysl, nevěřil tomu, co se psalo v novinách a takto se i vyjadřoval pro tisk. Rovněž ostatní kolegové nevěřili tomu, co bylo uváděno v médiích, avšak našli se i lidé, kteří se vyjadřovali v tom směru, že takový slušný člověk a přesto se dopustil takového jednání. Před vzetím do vazby byl žalobce člověk veselý, přátelský, vazba se na žalobce projevila v tom směru, že se vrátil jako člověk, který ničemu nevěří, člověk velmi pesimistický v tom směru, co se v České republice děje. Ve firmě žalobce měl podporu, sám svědek se setkal s tím, že i po skončení trestního stíhání nadále mezi některými lidmi panoval názor, že je pravdou to, co se v novinách psalo a že ho pustili z toho důvodu, že se nepodařilo prokázat jeho vinu. Dle svědka trestní stíhání mělo na žalobce obrovský dopad s tím, že se s tímto nedokázal vypořádat do současnosti, svědek na vlastní oči viděl, co dokáže státní mašinérie udělat s člověkem. [REDACTED] byla na základě prověrky Národního bezpečnostního úřadu držitelem licence důvěrné, v říjnu roku 2015 mělo dojít k obnovení certifikátu, kdy svědek obdržel telefonát pracovnice Národního bezpečnostního úřadu s tím, že z jakých důvodů je žalobce zapsán jako [REDACTED] a že takto by firma nedostala obnovení prověrky na důvěrné. Tato věc byla projednávána na poradě jednatelů s tím, že poté co byl žalobce z funkce [REDACTED] odvolán, byla obnovena prověrka firmy na důvěrné. To vzbudilo ve svědkovi dojem, že i stát se na žalobce dívá jako na zločince. Sám svědek přestal uvažovat o žalobci jako o svém nástupci s tím, že si nemohl dovolit přijít za majiteli [REDACTED] firmy [REDACTED] s návrhem, že žalobce by byl jednatelem této firmy, když firma [REDACTED] si zakládala na dobré pověsti a nemohla být svázaná se jménem žalobce, na kterého bylo nahlíženo částí veřejnosti i médií jinak. V tomto směru to na žalobce mělo i vliv co se týče jeho mzdy.

9. Z výslechu svědkyně Ing. M [REDACTED] N [REDACTED] má soud za prokázané, že žalobce zná od roku 1985 či 1986, o detailech trestního stíhání žalobce nevěděla, ví, že se to týkalo doby jeho funkce ve [REDACTED] věc se měla týkat [REDACTED], sama svědkyně trestní stíhání považovala za nesmysl. Žalobce tak, jak ho znala dříve, byl vždycky optimisticky naladěný, a to i když byl v pozici [REDACTED] dalo se s ním mluvit o všem, byl to člověk, kterému bezmezně věřili, dbal na dodržování zákonů, na jeho působení na [REDACTED] vzpomíná mnoho lidí. Svědkyně se pak se žalobcem setkávají i jako rodiny jednou za dva až tři měsíce, svědkyně, ač v důchodu, působí na úseku [REDACTED]. Od vzetí žalobce do vazby se dozvěděla 21. 12. 2011 od manželky žalobce, která jí vše vyprávěla.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

Svědce viděla po zahájení trestního stíhání žalobce poprvé po jeho návratu z vazby, po návratu byl velmi opatrný, přestal věřit v budoucnost a ve spravedlnost, ztratil se jeho optimismus. Dle svědkyně média pořád opakovala první snůšky informací a nepravd, sama svědkyně byla dotazována na případ žalobce například na třídním srazu. Dle svědkyně informace v médiích ve vztahu k žalobci byly ve větším rozsahu než k ostatním spoluobviněným, když žalobce byl společensky známější z důvodu jeho pozice [REDAKCE]. Svědkyně věděla, že žalobce z jara roku 2011 prodělal [REDAKCE], v roce 2010 či 2011 byl na [REDAKCE], ví, že když se vrátil z vazby, měl problémy s [REDAKCE] a šel na re-operaci. Trestní stíhání se pak mělo týkat [REDAKCE] kdy všichni na [REDAKCE] věděli, že se to týká [REDAKCE].

10. Z výslechu žalobce soud zjistil, že žalobce pracoval na [REDAKCE] přes 22 let, začínal na pozici [REDAKCE] skončil na pozici [REDAKCE] kde působil 4 roky. V trestním řízení bylo slyšeno asi 80 svědků, kdy většina z nich vypovídala ve prospěch žalobce. Při zadržení žalobce byla zadržena veškerá finanční hotovost jeho rodiny ve výši [REDAKCE] Kč. Ve vazbě přes vánoce nikde nic nefungovalo, kdy peníze na jeho účet dorazily až po 14 dnech, do té doby neměl léky ve vazbě, kdy potřeboval hlavně léky na ředění krve, když byl [REDAKCE] a rovněž na tlak. Dle žalobce toto říkal lékařům, avšak ti mu pak sdělili, že jim nic nehlásil. Na účtu žalobce zůstaly peníze asi v rozsahu 400 000 Kč, které byly během dvou až třech měsíců rodinou spotřebovány, a to i na náklady právního zástupce. Peníze si pak žalobce musel půjčit od přátel. Jiné trestné stíhání, které bylo vedeno, bylo zastaveno z důvodu promlčení, žalobce netrval na dalším projednání, když neměl peníze na právní zástupce. V průběhu trestního stíhání, které je nyní probíráno, pak mu vyšetřovatelé na chodbě mezi řeči sdělili, že rozkaz zněl jasně. Žalobce je přesvědčen, že za celým trestním stíháním stojí státní zástupkyně, když vyšetřovatelé se v průběhu trestního stíhání měnili. Ostatní spoluobvinění dostali ze strany žalované za újmu způsobenou výkonem vazby za jeden den částku ve výši 1 500 Kč a žalobce pak pouze v částce 1 200 Kč. Žalobce neví, jak by měl dokládat ve vztahu k léčení [REDAKCE], že léčba [REDAKCE] se vazbou nepovedla. Žalobce ve vazbě, pokud ráno přišla hlídka, říkal, že potřebuje lékaře, a lékař vás buď přijme, či jste zapsán na seznam, či nejste zapsán na seznam. Žalobce pak měl problém s jedním zubním implantátem, kdy mu bylo sděleno, že toto lékaři ve vazbě nedělají. Proto si nedovedl představit, že by tam říkal, že potřebuje léčbu [REDAKCE]. Ve vztahu k firmě [REDAKCE] se již nebude vyjadřovat, když se vyjádřil svědek Ing. Č. [REDAKCE], firma [REDAKCE] je nadnárodní koncern, firma [REDAKCE] je pak dceřiná firma společnosti a patří v České republice k největším v oblasti [REDAKCE]. Tato firma má ročně v České republice obrát přes 6 miliard, má pře 6 000 zaměstnanců a má neskutečnou váhu. Sám žalobce si nechal posoudit věc ve věci medializace odbornou firmou, kdy bylo vydáno před 470 článků s tím, že kdyby se měl jeho jméno očistit, byl by nucen vynaložit částku 13 000 000 Kč, přičemž žalobce dostal jako omluvu ze strany států dvou a půl řádkovou omluvu- Sám žalobce se v době trestního stíhání a po návratu z vazby dlouho nemohl společensky zapojit do společenského života, pokud je člověk a cele 3x4 metry s dalšími třemi lidmi, kdy charaktery těchto lidí jsou různé, kdy se jedná většinou o násilnické povahy, teplá voda je pouze dvakrát za týden, jídlo se nedá jíst, nemůže dojít k osobní hygieně, kdo to nezažil, nepochopí. Ve vztahu k navrženému svědkovi K. [REDAKCE] jako vyšetřovateli, by se tento měl vyjádřit k tomu, z jakého důvodu mu bylo dáno další obvinění, když u obviněného H. [REDAKCE] se jednalo o pornografii. Mezi lidmi, kteří přišli se žalobcem z hlediska pracovních záležitostí do styku, spousta z nich věřila, většina lidí se minimálně nevyjadřovala, na druhé straně z 10-15 % lidí měl člověk pocit, že jim je nepříjemné se se žalobcem setkávat, což mu však neřekli. Žalobce pak podporovali lidé,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

kteří s ním jednali desetiletí, mimo branži to pak bylo obráceně, kdy přes 90% lidí s ním nechtělo hovořit, bylo jim to nepříjemné. Nejbližší rodina žalobce podporovala, ale co může přidat na rodinném životě hrozba deseti let vězení a škoda 337 000 000 Kč. Sám žalobce se po propuštění z vazby těžko zapojoval do života, bral lék [REDACTED]. Později pak přešel na hormonální léky na uklidnění. Žalobce se dost angažuje v různých profesních sdruženích, kdy v některých chtěli, aby dělal předsedu, ale žalobce už toto nechtěl s ohledem na trestní stíhání. Než trestní stíhání bylo zastaveno, bylo to pro žalobce ubíjející. Žalobu na ochranu osobnosti ve vztahu k médiím nepodal.

11. Z dopisu společnosti [REDACTED] ze dne 18. 11. 2015 soud zjistil, že Ing. P. [REDACTED] Č. [REDACTED] informoval žalobce, že dne 2. 11. 2015 na poradě jednatelů společnosti [REDACTED] [REDACTED] svědek navrhl zrušení [REDACTED] žalobce, kdy návrh byl jednatelem schválen. Důvodem byla skutečnost, že Ing. P. [REDACTED] Č. [REDACTED] jako jednatel dostal neoficiální informaci od NBÚ, že společnosti nebude obnovena prověrka na stupeň důvěrné, pokud jméno žalobce bude zapsáno v obchodním rejstříku jako [REDACTED]. Bylo vyjádřeno poděkování za dosavadní výbornou práci pro společnost.
12. Ze zprávy [REDACTED], oddělení [REDACTED] ze dne 23. 3. 2012 soud zjistil, že v ambulantním nálezu žalobce je uvedeno, že pacient nemohl přijít na kontrolu, kdy byl ve vazbě, [REDACTED] Z propouštěcí zprávy [REDACTED] [REDACTED] ze dne 30. 11. 2011 má soud za prokázané, že žalobce v době od [REDACTED] do [REDACTED] byl hospitalizován v této nemocnici na oddělení [REDACTED], kdy byl přijat k operaci [REDACTED], kdy v minulosti došlo k [REDACTED] Pracovní neschopnost byla stanovena na dva až tři týdny, relativní fyzický klid, prevence nachlazení, kontrola byla stanovena na 6. 12. 2011 dopoledne a dále dle domluvy do zhojení.
13. Z propouštěcí zprávy [REDACTED] oddělení [REDACTED] soud zjistil, že žalobce byl hospitalizován v době od [REDACTED] do [REDACTED], kdy byla provedena [REDACTED] Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti pak má soud za prokázané, že žalobce byl v pracovní neschopnosti od [REDACTED] 8 kalendářních dnů v měsíci dubnu 2012 a 8 kalendářních dnů v měsíci květnu 2012, jak vyplynulo rovněž z výplatních pásek žalobce za duben a květen roku 2012. Jiných skutečností z této listiny nemá za osvědčené.
14. Ve vztahu k nákladům vynaloženým žalobcem na obhajobu zaplacených advokátní kanceláři Felix a spol., advokátní kancelář s.r.o., soud zjistil z přehledu pod zn. [REDACTED] [REDACTED], že tato kancelář ve vztahu k předmětu plnění advokátních právních služeb vyúčtovala žalobci s datem splatnosti 26. 1. 2013 smluvní odměnu na odměně advokáta za poskytování právních služeb v celkové výši v částce 559 857,60 Kč s tím, že na základě záloh byla zaplacená žalobcem částka ve výši 200 000 Kč dne 25. 1. 2012, dne 26. 1. 2012 ve výši 100 000 Kč, dne 31. 7. 2012 ve výši 200 000 Kč a 21. 11. 2012 ve výši 59 857,60 Kč, s tím, že byl k zůstatku zálohy k čerpání ve výši 140 142,40 Kč předložen žalobci celkový přehled všech úkonů učiněných ze strany advokátní kanceláře. Z faktury daňového dokladu č. [REDACTED] má soud za prokázané, že žalobci byla vyčíslena smluvní odměna celkem ve výši 559 857,60 Kč se splatností 30. 1. 2013, z předpisu zálohové platby č. [REDACTED] AK Felix a spol., advokátní kancelář s.r.o., s datem splatnosti faktury 15. 10. 2012, má soud za prokázané, že záloha na advokátní právní služby bylo manželce žalobce vyúčtována částka ve výši 200 000 Kč, z daňového dokladu č. [REDACTED] má soud za prokázané, že ke dni 25. 1. 2012 byla přijata platba v záloze ve výši 200 000 Kč od manželky žalobce. Z předpisu zálohové platby zálohové faktury [REDACTED] má soud za prokázané že Felix a spol. advokátní kancelář s.r.o. vyúčtovala manželce žalobce zálohu na advokátní služby s datem splatnosti 2. 8. 2012 ve výši 200 000 Kč. Z daňového dokladu č. [REDACTED] má

soud za prokázané, že ze strany žalobce došlo k zaplacení částky 31. 7. 2012 ve výši 200 000 Kč. Z předpisu zálohové platby Felix a spol. advokátní kanceláře s.r.o. zálohové faktury č. [REDAKCE] má soud za prokázané, že manželce žalobce byla vyúčtována záloha v částce 300 000 Kč se splatností 25. 1. 2012, z daňového dokladu č. [REDAKCE] s přijetím platby dne 25. 1. 2012 má soud za prokázané, že ze strany žalobce byla uhrazena záloha AK Felix a spol. advokátní kancelář s.r.o. ve výši 200 000 Kč dne 25. 1. 2012. Z daňového dokladu [REDAKCE] Felix a spol. advokátní kancelář s.r.o. má soud za prokázané, že od manželky žalobce byla přijata platba ve výši 100 000 Kč dne 26. 1. 2012. Osvědčením o registraci ze dne 8. 1. 2007 má soud za prokázané, že Felix a spol. advokátní kancelář s.r.o. je plátcem DPH od 2. 1. 2007. Z výpisu z účtu žalobce soud zjistil, že ze strany žalobce na účet AK Felix a spol. advokátní kanceláře, byla zaplacená 22. 12. 2011 částka 200 000 Kč, 23. 12. 2011 částka 100 000 Kč, dne 30. 7. 2012 pak částka 200 000 Kč, 20. 11. 2012 částka 200 000 Kč.

15. Z protokolu o výsledku svědka Ing. R. [REDAKCE] P. [REDAKCE] ze dne 10. 2. 2012 ve věci ČTS: [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za prokázané, že tohoto dne v době od osmi hodin byl vyslechnut Ing. R. [REDAKCE] P. [REDAKCE] výslech svědka byl ukončen v 10:15, přičemž výslechu se účastnil obhájce žalobce z advokátní kanceláře AK Felix.
16. Z potvrzení podepsaných žalobcem na listech společnosti Felix a spol. advokátní kanceláře má soud za prokázané, že žalobce potvrdil, že se zúčastnil porad s obhájcem Mgr. Ondřejem Ambrožem ve dnech 22. 2. 2013, 16. 1. 2012, 27. 1. 2012, 27. 2. 2012, 27. 3. 2012, 10. 4. 2012, 16. 5. 2012, 29. 5. 2012, 30. 5. 2012, 11. 6. 2012, kdy každá z nich trvala více než jednu hodinu.
17. Z analýzy mediálních výstupů trestního stíhání Ing. P. [REDAKCE] L. [REDAKCE] zpracované společností Komora Public Relations z března 2017 soud zjistil, že žalobce si nechal zpracovat analýzu mediálních výstupů vztahující se k trestnímu stíhání žalobce, kdy ve věci zjištění skutkového stavu má soud prokázáno pouze tu skutečnost, že věc žalobce byla medializována, jiných rozhodných skutečností ve věci nezjistil.
18. Z článků z médií týkající se kauzy žalobce za období od prosince 2011 do července 2016 předložené ze strany žalobce, kdy žalobce uvedl, že mu dochází monitoring médií, z nichž se mu podařilo vybrat články, resp. sebrat všechny články z webových stránek, jakož i z tištěných médií, kdy jsou uvedeny vždy nadpisy, nejsou uvedeny fotografie a obsah těchto článků, z nichž souhrnně vyplývá, že v době od 22. 12. 2011 do 2. 11. 2016 je věc žalobce zmiňována, jméno žalobce je zde uvedeno v souvislosti s trestním stíháním žalobce a rovněž v souvislosti s trestním stíháním dalších osob a to JUDr. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] dále jsou zde uvedeny další osoby a to A. [REDAKCE] B. [REDAKCE] R. [REDAKCE] W. [REDAKCE] J. [REDAKCE] N. [REDAKCE] dále jsou zde však uváděny jména dalších osob. Tyto články dokládají pouze tu skutečnost, že případ žalobce byl zmiňován, rovněž byl zmiňován v souvislosti s jinými případy. V řízení beze sporu bylo prokázáno, že případ žalobce byl medializován. V článcích byla všeobecně uváděna věc, pro kterou byl žalobce stíhán s tím, že se mělo jednat o [REDAKCE] jsou zde uvedeny trestné činy, kterých se měl žalobce a jiné osoby dopustit a že měl dojít ke škodě ve výši několik set milionu korun. Mělo dojít k předání 15 milionového úplatku. Zároveň mělo dojít k poskytnutí bytu v Krkonoších v hodnotě 1,7 milionů Kč ve prospěch žalobce. Z článku ze dne 18. 2. 2019 soud zjistil, že osoba, která byla stíhána spolu se žalobcem, dostala za každý den vazby od žalované odškodnění 1 500 Kč.
19. I přes poučení dle § 118a odst. 3 o.s.ř. žalobce nepředložil návrh důkazů na prokázání skutečnosti, že došlo k provedení úkonu nahlížení do spisu dne 18. 1. 2012, rovněž doložení dokladu o délce trvání úkonu ohledání věcí z domovní prohlídky dne 23. 1. 2012, doklad o potvrzení porady proběhnuté dle žalobce dne 18. 1. 2012, když tvrdil, že tato je

prokázána konkludentně vyúčtováním advokáta, kdy žalobce nespороval při vyúčtování tento úkon.

20. Žalobce pak byl v souladu s ust. § 118a odst. 1, odst. 3 vyzván k doplnění návrhu důkazů k prokázání skutečnosti, že k re-operaci ██████████ pak došlo jediňe z důvodu skutečnosti, že žalobce byl ve vazbě. V tomto směru žalobce nedoplňil žádných návrhů na doplnění dokazování.
21. Soud si pak nepřipojil trestní spis žalobce, když tento je součástí vyšetřovacího spisu, který čítá více jak 100 svazků a spis je nyní u Městského sudu v Praze s podanou obžalobou v trestní věci, kdy mezi účastníky nebylo sporu o nezákonnosti trestního stíhání žalobce, kdy ve vztahu k prokázání rozsahu nemajetkové újmy pak listiny založené ze strany žalobce byly dostačující pro zjištění skutkového stavu.
22. Dále byl navržen výslech Ing. J██████, Mgr. K██████ jako zpracovatelů předmětného trestního spisu, JUDr. J██████ J██████ jako státní zástupkyně, kteří by se měli vyjádřit, od jaké doby orgány činné v trestním řízení věděly o nedůvodnosti trestního stíhání žalobce, dále byl navržen výslech JUDr. Jany Kozákové, která se měla vyjádřit k trestnímu stíhání, kdy byla zprvu právní zástupkyně žalobce a později došlo k rozvinutí přátelských vztahů mezi žalobcem a jeho rodinou. Soud tyto návrhy zamítl, když nezákonnost trestního stíhání v řízení byla prokázána, ze strany žalované nebyla tato skutečnost sporována, když soudu nepřisluší přezkoumávat průběh trestního stíhání, kdy sám není orgánem činným v trestním řízení. S ohledem na zastavení trestního stíhání je pak nutno k celému celku pohlížet na toto trestní stíhání jako na nezákonné. Výslech JUDr. Kozákové nebyl připuštěn z toho důvodu, že JUDr. Kozáková neznala žalobce před trestním stíháním, tudíž se nemohla vyjádřit ke skutečnosti, jakou byl žalobce osobou před trestním stíháním a jaké dopady tedy mělo trestní stíhání na žalobce, oproti době před trestním stíháním, když soud má za to, že již provedenými důkazy byly dopady trestního stíhání na žalobce prokázány provedenými výslechy svědků a žalobce.
23. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
24. Podle ust. § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
25. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
26. Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
27. Dle § 9 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn, nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.
28. Dle § 31 odst. 1, 3, zákona č. 82/1998 Sb., náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení, nebo změnu nezákonného rozhodnutí, nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Speciálním právním předpisem o mimosmluvní odměně, je pak

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění pozdějších předpisů (dále jen advokátní tarif nebo AT).

29. Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8, § 9 a § 31 a 31a zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhal zaplacení dosud nezaplacené náhrady nákladů za právní zastoupení při obhajobě v trestním řízení ve výši 40 560 Kč, odškodnění nemajetkové újmy za dobu vazby v částce 27 600 Kč (kdy žalobce za 92 dnů požadoval za den vazby 1500 Kč, žalovaná přiznala za den částku 1200, jedná se o denní rozdíl ve výši 300 Kč za 92 dnů vazby), ztrátě na výdělků po dobu pracovní neschopnosti žalobce z důvodu opakované operace ušního bubínku v částce [REDAKCE] Kč, odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 4 000 000 Kč.
30. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., uspokojen byl částečně po uplynutí šestiměsíční lhůty k projednání nároku a po podání žaloby, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.).
31. V řízení bylo prokázáno, že usnesením Policejního komisaře Policie ČR ÚOKSK, SKPV, odbor korupce a ochrany zájmů EU č. j. [REDAKCE] ze dne 22. 12. 2011 bylo zahájeno ve smyslu ust. § 160 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb, trestního řádu, trestní stíhání žalobce pro trestné činy přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, 4 písm. a) zák. č. 140/1961 Sb, trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 a porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona. Z usnesení Vrchního státního zastupitelství ze dne 13. 7. 2014 č.j. [REDAKCE] má soud za prokázané, že dle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu trestní stíhání žalobce bylo zastaveno s tím, že skutek není trestným činem a není důvodem k postoupení věci. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je tak nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001).
32. Objektivní odpovědnosti za škodu (resp. nemajetkovou újmu) z nezákonného rozhodnutí se stát nemůže zprostit, jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí, 2) vznik škody či nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.
33. V prvé řadě se soud zabýval otázkou, zda nárok ve výši 40 560 Kč spočívající v nákladech na obhajobu je co do jeho výše po právu, když samotný právní nárok žalobce shledal důvodným v souladu s ust. § 31 odst.1,3 Z.č. 82/1998 Sb., což shledala i žalovaná, jež plnila zčásti. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že ve smyslu advokátního tarifu (ust. § 7 bod 5 AT) s ohledem na trestní sazbu, která poškozenému hrozila trestním stíháním, pak za jeden úkon právní pomoci je možno, stejně jako tvrdil žalobce i žalovaná, přiznat částku ve výši 2.300 Kč.
34. Při hodnocení jednotlivých úkonů, kdy bylo sporováno 13 úkonů právní pomoci, která měla být provedena ze strany AK Felix spolu s 13 paušálními náhradami spolu s 20% DPH, soud při jejich hodnocení dospěl k následujícím závěrům: Za úkon –porada žalobce s advokátem dne 16. 1. 2012, kdy v řízení byla prokázána její proběhnutí, soud přiznal částku 2 300 Kč za 1 úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm c) AT, když porada v řízení byla prokázána, bylo zjištěno, že časově souvisí s výslechy svědků dne následujícího, jak vyplývá z přehledu úkonů provedených advokátem žalobce a lze ji tak hodnotit za účelně vynaloženou. Soud dále přiznal za 1 úkon za účast obhájce u výslechu svědka P [REDAKCE] dne 10. 2. 2012, když z protokolu o výslechu bylo prokázáno, že výslech trval od 8:00 hodin do 10:15 hodin, tedy svojí délkou jej je nutno počítat za 2 úkony ve Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

smyslu § 11 odst. 1 písm.) AT, když žalovaná přiznala náklady pouze za jeden úkon, proto soud přiznal částku 2300 Kč. Soud dále přiznal 4 úkony za 4 porady s advokátem ve dnech 27. 2. 2012, 27. 3. 2012, 10. 4. 2012 a 11. 6. 2012 částku 2300 Kč za 1 úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm c) AT, když porady v řízení byly prokázány, bylo zjištěno, že časově souvisí s výslechy svědků, předcházely jim či následovaly po těchto výsleších a lze ji tak hodnotit za účelně vynaložené. Celkem tedy žalobci za náklady na obhajobu soud přiznal za 6 úkonů spolu se 6 režijními paušálními náhradami po 300 Kč a 20% DPH, když právní zástupce žalobce byl jejím plátcem, celkem částku 18 720 Kč.

35. Soud nepřiznal požadované náklady na obhajobu za úkony nahlížení do spisu dne 18. 1. 2012, ohledání věci z domovní prohlídky dne 23. 1. 2012 počítaný za 3 úkony, poradou dne 18. 1. 2012, 29. 5. 2012, 30. 5. 2012, neboť neshledal pro jejich přiznání důvodu. Úkon-nahlížení do spisu 18. 1. 2012 nebyl jednak v řízení i přes výzvu soudu dle § 118a odst.3 o.s.ř. prokázán, jednak není úkonem účtovatelným dle AT, když nahlížení do spisu jako úkon, za který náleží odměna dle § 11 odst. 1 písm. f) AT je spojeno pouze s ukončením vyšetřování, o což se v tomto případě nejednalo. Za úkon ohledání věci z domovní prohlídky dne 23. 1. 2012 počítaný za 4 úkony a požadovaný za 3 úkony, kdy žalovaná přiznala za 1 úkon pouze za konání, když neměla prokázánu celkovou délku tohoto úkonu, soud rovněž ničeho nepřiznal, neboť nebyla v řízení i přes výzvu soudu dle § 118a odst.3 o.s.ř. prokázána délka tohoto úkonu a tedy opodstatněnost a účelnost takto vynaloženého nákladu žalobce. Za poradou dne 18. 1. 2012 soud v řízení rovněž žádnou částku nepřiznal, kdy konání porady i přes poučení dle § 118a odst.3 o.s.ř. v řízení nebylo prokázáno, když přehled úkonů advokáta přiložený k faktuře pro žalobce nelze považovat za doklad o konání porady, existence porady tím nebyla prokázána. Konání porad dne 29. 5. 2012, 30. 5. 2012 v řízení bylo prokázáno, soud však za situace, když žalobci bylo již přiznáno náklady na obhajobu za porady dne 10. 4. 2012 a 16. 5. 2012 (přiznáno již žalovanou) a poté pak porady dne 11. 6. 2012, neshledal účelnost těchto porady, když z přehledu vyúčtování advokáta nevyplývalo, že by tyto porady nějak alespoň časově souvisely s úkony v trestním řízení. Soud pak v souladu s ust. § 31 odst.1 Z.č.82/1998 Sb. může přiznat pouze takové náklady, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí. Za situace, když žalobci byly přiznány ať soudem či zaplacený žalovanou porady konající se minimálně každý měsíc, někdy i častěji, soud již nepřiznal náklady za tyto dvě porady. Celkem tak na nákladech spolu s paušálními náhradami a 20% DPH nepřiznal částku 21 840 Kč.
36. Při posouzení nároku na majetkovou škodu spočívající v ušlém zisku-ztrátě na výdělku po dobu pracovní neschopnosti žalobce z důvodu opakované operace [REDAKCE] v částce [REDAKCE] Kč za období od 23. 4. 2012 do 8. 5. 2012, kterou bylo nutné provést z důvodu žalobcova pobytu ve vazbě, kde mu nebyla poskytnuta dostatečná odborná lékařská péče, se soud zabýval následujícími úvahami. Při přiznání odškodnění ať majetkové či nemajetkové újmy při nutnosti splnění tří základních předpokladů uvedených shora, má soud za prokázanou existenci nezákonného rozhodnutí a potažmo i vykonání nezákonné vazby. Škody spočívající ve ztrátě na výdělku může být úspěšně uplatněna pouze za existence příčinné souvislosti mezi škodou a nezákonným rozhodnutím. O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li škoda následkem nezákonného rozhodnutí, tedy je-li nezákonné rozhodnutí a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku a tedy je-li doloženo, že nebýt nezákonného rozhodnutí (vazby), ke škodě by nedošlo. Byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost státu za škodu nenastává, kdy příčinou škody může být jen ta okolnost, bez jejíž existence by škodný následek nevznikl (P.Vojtek:Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci, komentář, C.H.Beck, 3. Vydání, str. 66, rok 2012). V řízení nebylo prokázáno, že jedinou či převažující příčinou nutnosti podstoupení [REDAKCE] byl pobyt žalobce ve vazbě a zde nedostatečná lékařská

péče, když z předložených lékařských zpráv, z výpovědi žalobce či svědků tato skutečnost nevyplývala. Žalobce k výzvě soudu dle § 118 a odst. 3 o.s.ř. k doplnění návrhu důkazu k prokázání tvrzení, že k reoperaci [redacted] muselo dojít jedině z důvodu jeho pobytu ve vazbě, žádných důkazů nepředložil. Za této situace soudu nezbylo než žalobu v této části zamítnout, aniž by se zabýval oprávněností požadované výše ztráty na výdělku.

37. Ve vztahu k nároku na odškodnění nemajetkové újmy za vykonání vazby v aktuální výši 27 600 Kč (kdy žalobce za 92 dnů požadoval za den vazby 1500 Kč, žalovaná přiznala za den částku 1200, jedná se o denní rozdíl ve výši 300 Kč za 92 dnů vazby), dospěl soud k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce byl vzat ode dne [redacted] do vazby, když proti němu bylo zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu, trestní stíhání žalobce bylo zastaveno s tím, že skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci. Za této situace, kdy bylo zrušeno trestní stíhání žalobce, a tento vykonal vazbu, dospěl soud k závěru, že zde jsou naplněny podmínky odpovědnosti státu za škodu, když podstatné je, že poškozený, tedy žalobce, na základě vazebního rozhodnutí skutečně vazbu vykonal a, trestní stíhání ve vztahu k jeho osobě bylo zrušeno a nedošlo tedy k jeho odsouzení za skutek, v souvislosti s nímž byl vzat do vazby. Soud se tedy zabýval skutečností, zda žalobci trestním stíháním vznikla škoda, která se nepresumuje, kterou je však nutno v řízení prokázat. Ze strany žalované byla plněna za každý den vazby částka 1200 Kč za 92 dnů vazby. Soud se zabýval rozsahem újmy, která žalobci vznikla. Při svém rozhodnutí vycházel rovněž z judikatury Nejvyššího soudu, konkrétně rozsudku ze dne 11. 1. 2012, sp.zn. 30 Cdo 2357/2010, který se vyjadřoval k hodnocení následků neoprávněného držení ve vazbě a odpovědnosti státu za škodu. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že adekvátním odškodněním je orientačně částka v rozmezí 500,-Kč až 1.500,-Kč za jeden den trvání vazby, v jejímž rámci soud promítne konkrétní okolnosti případu. Soud při stanovení peněžní náhrady za nemateriální újmu způsobenou nezákonným omezením osobní svobody ze strany státu se zabýval základními okolnostmi případu tj. povahou trestní věci, celkovou délkou omezení osobní svobody a následky v osobní sféře poškozené osoby. V řízení nebylo sporu, že žalobce strávil ve vazbě 92 dnů, žalobci hrozil trest odnětí svobody ve výši 2 až 8 let. V řízení bylo tvrzeno, že výkon vazby měl na žalobce neblahý dopad, způsobil mu stres a obavy nejen o sebe a jeho zdraví, ale i o jeho rodiny. Zatímco v případě odškodnění nemajetkové újmy z nesprávného úředního postupu-nepřiměřené délky řízení se újma presumuje, v případě nezákonné vazby je na žalobci, aby újmu, za níž požaduje odškodnění, prokázal. Výkon vazby již svojí podstatou je zásadním omezením v životě každé vazebně stíhané osoby s ohledem na omezení osobní svobody, svobody pohybu, rodinného života, soukromí. V řízení bylo prokázáno zejména výslechem dcery, ale i rodinné přítelkyně, jejichž výpovědi byly soudem hodnoceny jako věrohodné, že vazba na žalobce měla ohromný až devastující vliv, s výraznými dopady na psychiku žalobce jako osoby doposud trestně nestíhané, se společenským a profesním postavením, zvláště i navíc za situace, že počátek doby vazby spadl do období vánočních svátků, z těchto důvodů došlo i k pozdější možnosti kontaktu žalobce s rodinou při návštěvách ve vazbě. Žalobce zhubl ve vazbě 30 kg, po návratu z vazby začal brát léky na nervy. Samotným výslechem žalobce byly rovněž výrazné dopady vazby na psychiku a osobnost žalobce prokázány. Za této situace dospěl soud k závěru, že žalobci by příslušelo odškodnění za jeden den vazby v částce 1.500,- Kč, za 92 dnů vazby ve výši 138 000 Kč, ze strany žalované byla přiznána částka 110 400 Kč, tudíž žalobci soud přiznal rozdíl ve výši 27 600 Kč.
38. Ve vztahu k odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 4 000 000 Kč i zde existence nezákonného rozhodnutí, vznik nemajetkové újmy a příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí a vznikem nemajetkové újmy musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném. Je na žalobci,

aby v řízení tvrdil a prokázal nejen existenci nezákonného rozhodnutí, ale i skutečnost, kterou lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, jež způsobilo vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s touto skutečností. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále též jako „rozhodnutí R 67/2016“)].

39. Obecně je možné konstatovat, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život stíhané osoby, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).
40. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním došlo k zásahu do práv žalobce na jeho osobní, profesní, rodinný i společenský život, trestním stíháním došlo k poškození jeho cti a dobré pověsti, poškození jeho osoby v očích veřejnosti. Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, 4 písm. a) zák. č. 140/1961 Sb, trestního zákona účinného do 31. 12. 2009 a porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona., za které bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Hrozba trestu v tomto případě s ohledem na možnou trestní sazbu byla v případě žalobce relativně vysoká, žalobce měl způsobit škodu v rozsahu 337 000 000 Kč, tudíž se dalo předpokládat uložení nepodmíněného trestu. Trestní stíhání trvalo od 22. 12. 2011 do 14. 9. 2015, tedy po dobu 3 let a téměř 10 měsíců, což je poměrně dlouhá doba vzhledem ke stavu jisté nejistoty, po kterou byl žalobce ohledně výsledku řízení udržován, a po kterou trvaly následky trestního stíhání v jeho osobnostní sféře, je však nutné uvést, že trestní řízení se celé odehrálo v rámci přípravného řízení, ve věci nebyla podána obžaloba, věc nebyla projednávána před soudem. Povaha trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí značné společenské odsouzení stíhaného, zvláště za situace, že žalobci bylo kladeno za vinu jednání, jehož se měl dopustit jako [REDAKCE] a v souvislosti s touto funkcí. S ohledem na hrozbu možného vysokého trestu odnětí svobody, délku období nejistoty a povahu trestné činnosti je nutné dospět k závěru, že zadostiučinění za nemajetkovou újmu má být poskytnuto v penězích, neboť čím vyšší trest poškozenému v trestním řízení hrozí, a čím déle trestní řízení trvá, tím vyšší je jeho újma.
41. Forma a finanční výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011). Výslechem žalobce a všech svědků, jejichž výpovědi spolu korespondovaly a soudem byly hodnoceny jako věrohodné, bylo prokázáno, že v době trestního stíhání

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

žalobce trpěl značným stresem, trestní stíhání mělo vliv na jeho osobu, chování, projevilo se ve všech sférách jeho života, mělo značný vliv a dopad na jeho rodinný, společenský i jeho další profesní život. Před trestním stíháním byl žalobce, jak bylo prokázáno, člověk velmi společenský, optimistický, mající vážnost a respekt v oblasti své profese. Trestním stíháním žalobce ztratil u části svého okolí zejména laiků v oblasti stavebnictví kredit, když jak bylo v řízení prokázáno výsledkem svědkyně Ing. N. [REDAKCE] i dcery žalobce, nedošlo ke ztrátě blízkých přátel z oboru. Došlo k poškození pověsti žalobce, když byl spojován s trestním stíháním, jak bylo prokázáno výpovědí svědka Ing. Č. [REDAKCE]. Rovněž bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobce hrálo roli při rozhodování jeho zaměstnavatele o dalším kariérním postupu žalobce, i když na druhou stranu není možno odhlédnout od skutečnosti, že konečné rozhodnutí zaměstnavatele záviselo na samotném zaměstnavateli, který, pokud došlo k odvolání žalobce z funkce [REDAKCE] a později nebyla žalobci nabídnuta funkce jednatele, zaměstnavatel nectil presumpci neviny. V řízení rovněž bylo prokázáno, že o trestním stíhání žalobce informovaly nejen regionální, ale i celorepubliková média, kdy však rozsah a způsob medializace nad rámec informací poskytnutých ze strany orgánů činných v trestním řízení nelze přičítat v žádném případě žalované s ohledem na svobodu tisku.

42. Výše zadostiučinění přiznaná dle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznanému v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných věcích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhradu nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovně právních vztazích a podobně). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlí, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu (srov. v tomto směru rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, vydaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, 6/2016 pod R 67/2016).
43. Soud při stanovení výše odškodnění vycházejíc z rozhodnutí Nejvyššího soudu a snažil se nalézt shodné rysy s jinými rozhodnutími soudu v obdobné věci. Žalobce s ohledem na výši žalované částky k porovnání případu žalobce s jinými případy ve vztahu k odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání, žalobce uvedl, že jeho případ není srovnatelný, kdy mu není znám jiný případ selhání orgánů činných v trestním řízení, kdy se jednalo o ojedinělý exces orgánů činných v trestním řízení. Zároveň žalobce upozornil na skutečnost, že český právní systém vychází z práva kontinuálního právního systému, který není založen na precedentech.
44. Žalobce následně poukázal na rozhodnutí, která mají dle něho aspoň jistou shodu a to rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, kdy v porovnávaném případě se jednalo o osobu ve výkonu veřejné funkce, který byl dle žalobce nesporně méně veřejnou známou než byl žalobce, rovněž došlo k medializaci předmětné kauzy, byť výrazně menší. Částka ve výši 150 000 Kč přiznaná soudy nižších soudů byla shledána Nejvyšším soudem jako nepřiměřeně nízká. Podobnost dle žalobce lze shledat ve skutečnosti, že oba případy byly medializovány, mělo dojít ke spáchání domnělé trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce, rozdílnost pak soud spatřuje ve skutečnosti, že u Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Markéta Belingerová

tamního žalobce proběhlo i řízení před soudy obou stupňů a hrozil nižší trest. Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2011, č. j. 20 Co 57/2011-57 (věc v prvním stupni vedena u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 15 C 232/2010), kdy odvolací soud přiznal poškozenému zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč (5 555 Kč/měsíc) za nezákonné trestní stíhání pro trestné činy porušování povinností při správě cizího majetku, zneužití pravomoci veřejného činitele, zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a podvodu zahájené v červnu 2007 a skončené v září 2009 (trestní řízení tedy trvalo 2 roky a 3 měsíce). Poškozený byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť skutky, které mu byly kladeny za vinu, nebyly trestnými činy. Poškozený byl ohrožen trestní sazbou odnětí svobody v trvání až 3 let, trestní stíhání poškozeného bylo spojeno s jeho předchozím výkonem veřejné funkce, bylo široce medializováno, a poškozeného tak velmi výrazně poškodilo na jeho dobré pověsti zejména v místě jeho bydliště. Nejvyšší soud uvedl, že odvolací soud postupoval při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění na základě neúplného právního posouzení neúplně. V dalším řízení byla poškozenému přiznána stejná výše zadostiučinění, ústavní stížnost byla odmítnuta nálezem Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. I. ÚS 4002/14. Tato věc je vhodná ke srovnání s případem žalobce, neboť trestní stíhání žalobce bylo též medializováno, poškodilo ho na jeho dobré pověsti a bylo spojeno s výkonem funkce, rozdílnost pak soud spatřuje ve skutečnosti, že u tamního žalobce proběhlo i řízení před soudy obou stupňů, hrozil nižší trest a stíhání trvalo kratší dobu.

45. Žalobce dále zmínil rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 51 Co 222/2017-89, kterým byl částečně změněn rozsudek OS pro Prahu 2 č. j. 31 C 45/2016-67, kdy v porovnávaném případě byla přiznána částka 350 000 Kč za nezákonné trestní stíhání, kdy shodným prvkem byla skutečnost, že se jednalo o úhradu újmy vzniklé žalobci v souvislosti s nezákonným trestním stíháním, jednalo se však o odlišný druh trestné činnosti s ohrožením shodnou trestní sazbou, v projednávané věci nedošlo k medializaci případu, odškodňovaná osoba nebyla stíhána vazebně a doba trestního stíhání byla výrazně kratší. Dle podepsaného soudu tento případ není možno porovnávat s případem žalobce, když v tamním řízení se jednalo o odlišnou domnělou trestnou činnost, když žalobce zde byl obviněn z trestného činu pohlavního zneužívání, který je dle soudu vnímán ještě jako více zavržením hodný než trestná činnost kladena za vinu žalobci, tamní žalobce byl ohrožen vyšší trestní sazbou, shodné prvky nebyly shledány.
46. Žalobce dále poukázal na případ ve věci OS pro Prahu 2, kde byla přiznána částka 400 000 Kč ve věci vedené pod sp. zn. 31 C 172/2014, kdy shodným prvkem dle žalobce je, že došlo k nezákonnému trestnímu stíhání, odlišný je pak druh trestné činnosti, došlo k ohrožení shodnou trestní sazbou, kdy se jednalo o značně medializovanou trestní kauzu, kdy odškodňovaná osoba nebyla stíhána vazebně a nebyla ohrožena likvidační náhradou škody. Tento případ dle soudu není srovnatelný s případem žalobce, když v dané věci bylo rozhodnuto, že přiměřené odškodnění za nezákonné trestní stíhání je ve výši 30 000 Kč, další částka byla přiznána za nezákonnou vazbu. Odvolací soud pak ve svém odůvodnění uvedl, že s rozhodnutím o výši zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání nesouhlasí, když by nepřiznal žádnou částku s ohledem na okolnosti případu, kdy tamní žalobce přispěl k nezákonnému trestnímu stíhání, vyhovující výrok však nebyl napaden odvoláním. Případ nebyl srovnatelný s případem žalobce, když se jednalo o odlišnou domnělou trestnou činnost, věc byla vedena i před soudy.
47. Případ vedený Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn. 26 C 297/2011 zmíněný žalobcem, soud neshledal porovnatelným s případem žalobce, když tamní trestní řízení trvalo 8 let, jednalo se o jinou trestnou činnost.

48. Nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 2551/13 a sp.zn. II. ÚS 2175/16 uvedené žalobcem jsou v obecné rovině aplikovatelná na případ žalobce ve směru, že každé trestní řízení je významným zásahem do osobního života trestně stíhané osoby a negativně se dotýká jeho cti i dobré pověsti.
49. Případ herce M. V. kterému byla přiznána částka ve výši 1 000 000 Kč ve vztahu k žalobě na ochranu osobnosti, a rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva v případě Navalnyy proti Rusku, kterým byla poškozenému přiznána částka 1 600 000 Kč za opakované nezákonné zadržení policií celkem 7x v letech 2012-2014, přičemž v pěti případech vyvážl s pokutou, dvakrát byl uvězněn a to na dobu 15 dnů nelze porovnávat s případem žalobce s ohledem na odlišnost skutkových okolností předmětných případů.
50. Rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2017, sp. zn. 30 Cdo 71/2017 bylo odmítnuto dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2016, č. j. 69 Co 184/2016-214 (věc v prvním stupni vedena u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 15 C 64/2015), kterým byl částečně zrušen rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu nároku na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona, neboť se neztotožnil s formou zadostiučinění nemajetkové újmy (konstatování nezákonnosti trestního stíhání). Soudu je z úřední činnosti známo, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 21. 9. 2017, č. j. 15 C 64/2015-251 bylo poškozenému přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 170 000 Kč (8 100 Kč/měsíc) při délce trestního řízení 1 rok a 9 měsíců, které bylo značně medializováno a při zásazích do osobnostní sféry poškozeného (vliv na rodinný, společenský a profesní život, ztráta postu manažerské funkce, znatelné snížení příjmu a vliv na kariérní růst), kdy poškozený byl trestně stíhán v souvislosti s výkonem svého povolání a hrozil mu trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Navíc proti poškozenému probíhalo souběžně další trestní stíhání pro trestné činy přijímání úplatků a pokračující trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku. Tento případ je vhodný ke srovnání s věcí žalobce zejména s ohledem na obdobnou trestnou činnost a stejnou hrozbu trestu při alespoň trošku obdobných zásazích do osobnostní sféry žalobce, rozdílnost je pak v délce trestního stíhání.
51. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. 4. 2016, č. j. 10 C 93/2014-224 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 1. 11. 2017, č. j. 69 Co 302/2016-391 bylo jinému poškozenému přiznáno zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 875 000 Kč (12 500 Kč/měsíc) za trestní stíhání pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona a trestné činy porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, stíhanému hrozil trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců až 5 let a trestní řízení trvalo 5 let a 10 měsíců. Poškozený byl před zahájením trestního stíhání bezúhonnou osobou s významným postavením vojáka z povolání v hierarchii Armády ČR v nejvyšší důstojnické hodnosti s výhledem dalšího hodnostního a kariérního postupu, jeho osobní, rodinný, pracovní a společenský život byl vážně narušen, případ byl opakovaně výrazně zmiňován v médiích s celostátní působností (včetně jména poškozeného) i bulvarizován. Nezákonné trestní stíhání přetřelo možný služební růst poškozeného a uvrhlo ho do existenčních potíží a existenční nejistoty. Tento případ je vhodný ke srovnání s věcí žalobce zejména s ohledem na podobné následky v osobnostní sféře žalobce, i když u žalobce byly v trochu menším rozsahu, tavnímu žalobci však hrozil menší trest a trestní stíhání však trvalo delší dobu.
52. S ohledem na prokázané skutečnosti při porovnání s případy, které se alespoň v některých shora uvedených kritériích shodovaly s případem žalobce, dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným

rozhodnutím je částka 460 000 Kč, když soud vycházel z částky 10 000 Kč za měsíc trestního stíhání (celkem bylo přiznáno za délku 46 měsíců trvání trestního stíhání), když tuto částku považuje za adekvátní s prokázanými zásahy do osobnostních práv žalobce, a pro přiznání vyšší částky, tak jak požadoval žalobce, soud neshledal žádné opodstatnění, když trestní stíhání žalobce bylo zastaveno státním zastupitelstvím ve fázi přípravného řízení, věc se nedostala před soudy a žalobce tak byl ušetřen projednáním věci v hlavním líčení a další fázi trestního řízení. Nezákonnost trestního řízení byla v případě žalobce prokázána již samotným rozhodnutím o zastavení trestního stíhání, a tato skutečnost vyplynula z rozhodnutí státního zástupce při zastavení trestního řízení. Podepsanému soudu pak nepřísluší, aby blíže hodnotil průběh trestního řízení, když jeho nezákonnost již byla shledána, žalobci byla způsobena trestním stíháním nemajetková újma, která byla prokázána. Požadované odškodnění co do částky 3 540 000 Kč zamítl, když nad částku přiznanou neshledal důvody pro přiznání další částky.

53. Z těchto důvodů soud přiznal žalobci částku celkem ve výši 506.320 Kč skládající se z majetkové škody ve výši 18 720 Kč, odškodnění nemajetkové újmy za vazbu ve výši 27 600 Kč, odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 460 000 Kč (výrok I. rozsudku). Ve zbývajících částech žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o.s.ř. podle poměru úspěchu a neúspěchu, když žalobce požadoval zaplacení částky ve výši [REDAKCE] Kč (za obhajně 566 462,50 Kč, ztrátu na výděleku [REDAKCE] Kč, ztrátu na výděleku po dobu pracovní neschopnosti ve výši [REDAKCE] Kč, odškodnění nemajetkové újmy za nezákonnou vazbu ve výši 138 000 Kč-kdy v tomto směru do součtu soud dal pouze částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnej rozhodnutí NS sp.zn. 30 Cdo 1435/2015), odškodnění nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 4 000 000 Kč kdy v tomto směru do součtu soud dal pouze částku 50 000 Kč jako tarifní hodnotu-v tomto směru blíže srovnej rozhodnutí NS 30Cdo 1435/2015) úspěšný pak byl co do částky [REDAKCE] Kč (přiznaná částka žalovanou na nákladech obhajoby zaplacená až po podání žaloby a uplynutí šestiměsíční lhůty k projednání nároku ve výši 523 692 Kč spolu s částkou na obhajněm přiznaném soudem ve výši 18 720 Kč, přiznaná částka za ušlý výdělek ze strany žalované ve výši [REDAKCE] Kč a rovněž soud počítal plný úspěch za odškodnění nemajetkové újmy za nezákonnou vazbu a nezákonné trestní stíhání 2x po 50 000 Kč, když bylo plněno částečně žalovanou po uplynutí lhůty k projednání nároku a podání žaloby a rovněž výše plnění přiznaná soudem závisela na úvaze soudu dle § 142 odst.3 o.s.ř.), neúspěšný pak v rozsahu částky 61 820,50 Kč. Úspěšný byl žalobce v rozsahu 93,5% po odečtení míry neúspěchu v rozsahu 6,5%, žalobce má právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 87%. Žalobci vznikly náklady za právní zastoupení dle § 7 Vyhl.č.177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif, dále jen „AT“) za 3 úkony po 12 100 Kč á úkon, když soud vycházel z tarifní částky, ze které vycházel při poměrování úspěchu žalobce ve sporu [REDAKCE] Kč, za převzetí věci, sepsání žaloby a částečné zpětvzetí žaloby s ohledem na plnění žalované ze dne 21. 6. 2017, dále soud vycházel u 6 úkonů z částky 11 140 Kč á úkon (z tarifní hodnoty 704 232,50 Kč), neboť řízení bylo částečně zastaveno co do částky 245 505 Kč za ušlý zisk, soud nesnižoval tarifní hodnotu, když bylo plněno pouze částečně na odškodnění nemajetkové újmy a ze strany soudu v rozsudku bylo další odškodnění za nemajetkovou újmu přiznáno, za úkony-vyjádření ze dne 16. 11. 2017 k výzvě soudu, účast na jednání dne 16. 7. 2018, doplnění ze dne 15. 8. 2018 k výzvě soudu, účast na jednání dne 12. 11. 2018 v době od 8:30 do 13:10 hod počítaný s ohledem na délku jednání za 3 úkony dle § 11 odst. 1 AT, za 3 úkony po 8 460 Kč á úkon (z tarifní hodnoty 183 660,50 Kč), neboť řízení bylo částečně zastaveno co do částky 520 572 Kč za náklady obhajoby přiznané žalovanou v průběhu řízení, za úkony-doplnění tvrzení ze dne 31. 12. 2018 k výzvě soudu, účast na

jednání dne 28. 2. 2019 a dne 13. 5. 2019, za ½ úkon z částky 8 260 Kč á úkon, pak soud vycházel z tarifní hodnoty 178 330 Kč, když řízení bylo částečně zastaveno co do částky 5 330,50 Kč za úkon-účast na vyhlášení rozsudku dne 20. 5. 2019. K tomu soud připočetl 13 paušálních náhrad po 300 Kč dle § 13 odst.4 AT, celkem se jedná o částku 136 550 Kč. Soud pak přiznal žalobci 87% z částky 136 550, tj. částku ve výši 118 798,50 Kč. Soud žalobci nepřiznal náklady za uplatnění nároku u žalované ze dne 8. 1. 2016, když dle § 31 odst.4 Z.č. 82/1998 Sb. za ně náhrada nepřísluší.

55. Lhůta k plnění ve vyhovujícím výroku o věci samé i ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s úst. § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

Poučení:

Protiv tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho písemného doručení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 20. května 2019

Mgr. Karolína Šorbanová v. r.
soudkyně